

WYROK

z dnia 14 sierpnia 2014 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Anna Packo

Protokolant: Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2014 r., w Warszawie, odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 29 lipca 2014 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia

Przedsiębiorstwo Konserwacji Urządzeń Wodnych i Melioracyjnych „PEKUM” Sp. z o.o. ul. Lubelska 37, 10-408 Olsztyn oraz

Eko-MTK Sp. z o.o. ul. Kępińska 62, 05-840 Brwinów

w postępowaniu prowadzonym przez

Gminę Miejską Wysokie Mazowieckie ul. Ludowa 15, 18-200 Wysokie Mazowieckie

przy udziale wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia **Przedsiębiorstwo Inżynieryjne PRESS S.A. ul. Piaskowa 7, 16-400 Suwałki i K..... B..... prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą **Przedsiębiorstwo Obsługi Inwestycji K..... B..... ul. Mazurska 30a, 19-400 Olecko** zgłaszających przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego**

orzeka:

- 1. oddala odwołanie,**
- 2. kosztami postępowania obciąża wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia **Przedsiębiorstwo Konserwacji Urządzeń Wodnych i Melioracyjnych „PEKUM” Sp. z o.o. oraz Eko-MTK Sp. z o.o. i:****
- 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 10 000 zł 00 gr (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawców**

wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia Przedsiębiorstwo Konserwacji Urządzeń Wodnych i Melioracyjnych „PEKUM” Sp. z o.o. i Eko-MTK Sp. z o.o. tytułem wpisu od odwołania,

- 2.2. zasądza od wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia Przedsiębiorstwo Konserwacji Urządzeń Wodnych i Melioracyjnych „PEKUM” Sp. z o.o. oraz Eko-MTK Sp. z o.o. na rzecz Gminy Miejskiej Wysokie Mazowieckie kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2013, poz. 907 z późn. zm.) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Łomży.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Zamawiający – Gmina Miejska Wysokie Mazowieckie prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych wg standardów Warunków Kontraktowych FIDIC (żółta książka) dla projektu „Budowa oczyszczalni i modernizacja systemu wodno-ściekowego w aglomeracji Wysokie Mazowieckie” na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.), w trybie przetargu nieograniczonego.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało zamieszczone w Biuletynie Zamówień Publicznych 2 maja 2014 r. pod numerem 148298-2014. Wartość zamówienia jest mniejsza niż kwoty określone na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy Prawo zamówień publicznych.

24 lipca 2014 r. zamawiający poinformował wykonawców o wyborze oferty najkorzystniejszej, za którą uznał ofertę złożoną przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia Przedsiębiorstwo Inżynieryjne PRESS S.A. i K..... B..... prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Obsługi Inwestycji K..... B....., oraz o odrzuceniu oferty wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia Przedsiębiorstwo Konserwacji Urządzeń Wodnych i Melioracyjnych „PEKUM” Sp. z o.o. i Eko-MTK Sp. z o.o.

W informacji o odrzuceniu oferty zamawiający wskazał, że szczegółowy zakres przedmiotu zamówienia został przedstawiony w III części specyfikacji istotnych warunków zamówienia, która obejmuje program funkcjonalno-użytkowy (PFU). W punkcie 4.3 specyfikacji istotnych warunków zamówienia opisane zostały warunki zastosowania urządzeń równoważnych. Wynika z nich m.in., że ciężar udowodnienia, że urządzenie technologiczne, zespół urządzeń, kompletna instalacja lub materiał są równoważne w stosunku do wymogu określonego przez zamawiającego spoczywa na składającym ofertę, co potwierdza również art. 30 ust. 5 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Ponadto wykonawca, który zamierzał zastosować urządzenia, zespoły urządzeń, kompletne instalacje lub materiały równoważne zobowiązany był dołączyć do oferty stosowne, potwierdzone przez producenta dokumenty określające dane techniczne co najmniej w zakresie odpowiadającym parametrom urządzeń/instalacji/materiałów wskazanych w PFU (np. specyfikacje lub karty techniczne) oraz wymagane prawem certyfikaty lub inne dokumenty dopuszczające dane materiały (wyroby) lub urządzenia do użytkowania

i pozwalające jednoznacznie stwierdzić, że oferowane urządzenia/instalacje/materiały są równoważne i odpowiadają określonym w PFU parametrom.

Odrzucony wykonawca zaoferował rozwiązania równoważne, jednak zamawiający stwierdził, że zastosowano urządzenia, co do równoważności których ma wątpliwości oraz zmieniono cały układ technologiczny poprzez wprowadzenie elementów nie przewidzianych w PFU (zbiornik ścieków dowożonych, krata ręczna, zbiornik retencyjny ścieków podczyszczonych mechanicznie). W związku z powyższym zamawiający dwukrotnie wystąpił do wykonawcy o wyjaśnienie treści oferty w tym zakresie. Po otrzymaniu wyjaśnień zamawiający powołał dwóch biegłych, którzy wydali opinie na temat równoważności rozwiązań zaproponowanych w ofercie w stosunku do założeń PFU. Po analizie wyjaśnień biegli jednoznacznie stwierdzili, że zaproponowane rozwiązania nie są równoważne.

Wykonawca tłumaczy zmianę poszczególnych urządzeń zmianą całej instalacji. Niemniej zmiany dotyczą nie tylko zmiany rodzaju urządzenia, ale również zmiany sposobu i efektu jego pracy np. zaproponowanie do mechanicznego zagęszczania osadów zagęszczacza, wymagającego stosowania polielektrolitów.

W ofercie zaproponowano układ oczyszczania ścieków w postaci reaktorów SBR pracujących w sposób okresowy, wymagający stosowania zbiornika retencyjnego, z czterema spustami na dobę co 6 godzin. Z kolei w PFU zastosowano układ reaktorów SBR, pracujących w sposób ciągły nie wymagający stosowania zbiornika retencyjnego i charakteryzujący się nieregularnym spustem ścieków w ciągu doby, uzależnionym od momentu osiągnięcia maksymalnego poziomu ścieków w reaktorze SBR.

Zastosowanie zbiornika retencyjnego ścieków surowych oraz zbiornika ścieków dowożonych (nie przewidzianych w PFU) powoduje zwiększenie kosztów eksploatacyjnych poprzez wprowadzenie dodatkowych odbiorników energii elektrycznej oraz generowanie w przyszłości dodatkowych kosztów eksploatacyjnych związanych z serwisowaniem pomp i mieszadeł przy jednoczesnym braku dezodoryzacji tych obiektów.

Ponadto zaproponowane rozwiązania czyszczenia kraty przy pomocy stalowych grabi jest rozwiązaniem, którego nie można zakwalifikować do grupy rozwiązań nowoczesnych, generuje dodatkowe koszty związane z koniecznością ręcznego czyszczenia oraz zagospodarowywaniem odpadu, a także wytwarza nieprzyjemny zapach. Obecnie odchodzi się od tego typu rozwiązań, stosując nowoczesne urządzenia minimalizujące negatywne oddziaływanie na środowisko i otoczenie.

Zatem zaproponowane przez wykonawcę rozwiązanie ATSO nie gwarantuje uzyskania stabilnego efektu technologicznego, jakim jest ustabilizowany i zhigienizowany osad ściekowy. W ofercie przedstawiono instalację ATSO pracującą w zbiornikach żelbetowych, bez podgrzewania osadu ściekowego, a więc w zdecydowany sposób ograniczającą

możliwość osiągnięcia wysokiej temperatury powyżej 55°C w zbiornikach, gwarantującej zajście podstawowego procesu w technologii ATSO, jakim jest pełna higienizacja osadu.

Układ ten jest również nierównoważny układowi, zaproponowanemu w PFU z powodu zastosowania prasy zagęszczającej z użyciem polimeru, zamiast wirówki zagęszczającej bez użycia polimeru, a także z powodu propozycji wykorzystania wirówki odwadniającej zamiast prasy ślimakowej, umożliwiającej uzyskanie podobnych parametrów osadu odwodnionego, zużywając jednocześnie kilkukrotnie mniej energii elektrycznej niż wirówka odwadniająca.

Zatem układ technologiczny obiektów nie odpowiada układowi podanemu w PFU.

Dokumenty załączone do oferty dotyczące parametrów technicznych zastosowanych urządzeń/instalacji/materiałów nie odpowiadają parametrom i funkcjonalnościom określonym w PFU i nie potwierdzają wymaganej równoważności.

Zamawiający wystąpił do wykonawcy również o wyjaśnienia dotyczące zaproponowanego rękawa do renowacji kanału. Wykonawca w ofercie zaproponował użycie konkretnego rękawa, dostarczył dla niego aprobatę techniczną ITB, a także raporty z badań na ścieranie i wydłużanie. Jednak w celu potwierdzenia 3-letniej prawidłowej eksploatacji rękawa wykonawca dostarczył referencje dotyczące rękawa innej firmy niż zaoferowany, z oświadczeniem tej firmy o porównywalnych parametrach obu rękawów. W ramach udzielonych wyjaśnień dotyczących wyżej opisanych niezgodności wykonawca przedstawił kolejne oświadczenie tej samej firmy, której dotyczyły załączone do oferty referencje, potwierdzające prawidłową eksploatację rękawa. Wyjaśnił także, że zaproponowany rękaw jest wersją rękawa opisanego w referencjach i produkowany jest w oparciu o taką samą specyfikację, dlatego też uważa za uzasadnione posługiwanie się ww. referencjami.

Zamawiający nie uznaje takiego rozwiązania jako potwierdzenia 3-letniego prawidłowego funkcjonowania zaproponowanego przez wykonawcę materiału.

Wobec braku podstaw do poprawienia treści oferty w trybie art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy Prawo zamówień publicznych zamawiający uznał, że oferta podlega odrzuceniu na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, gdyż jej treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

29 lipca 2014 r. wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia Przedsiębiorstwo Konserwacji Urządzeń Wodnych i Melioracyjnych „PEKUM” Sp. z o.o.

i Eko-MTK Sp. z o.o. wnieśli odwołanie zarzucając zamawiającemu naruszenie art. 30 ust. 5 w zw. z art. 29, art. 89 ust. 1 pkt 2, art. 92 ust. 1 pkt 4 specyfikacji istotnych warunków zamówienia poprzez odrzucenie oferty jako niespełniającej przez zastosowaną technologię równoważnych rozwiązań technologicznych.

Odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu: unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, unieważnienie czynności odrzucenia oferty odwołującego, powtórzenie

czynności badania i oceny ofert oraz powtórzenie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej z uwzględnieniem oferty odwołującego.

Odwołujący wskazał, że zgodnie z punktem 4.3 specyfikacji istotnych warunków zamówienia zamawiający dopuścił zastosowanie urządzeń/zespołów urządzeń/kompletnych instalacji/materiałów równoważnych w takim zakresie i w taki sposób, aby łącznie zastosowane urządzenia/materiały miały parametry techniczne nie gorsze od podanych w PFU. Wykonawcy ubiegający się o udzielenie zamówienia zobowiązani byli do wypełnienia formularza zatytułowanego „Wykaz kluczowych urządzeń technologicznych”, w którym należało wskazać m.in. rozwiązania równoważne opisywanym przez zamawiającego w PFU, oraz dołączyć do oferty stosowne, potwierdzone przez producenta dokumenty określające dane techniczne co najmniej w zakresie odpowiadającym parametrom materiałów/urządzeń wskazanych w PFU (np. specyfikacje lub karty techniczne) oraz wymagane prawem certyfikaty lub inne dokumenty dopuszczające dane materiały (wyroby) lub urządzenia do użytkowania i pozwalające jednoznacznie stwierdzić, że dostarczone materiały/urządzenia są równoważne i odpowiadają określonym w PFU. Załącznik taki został przez odwołującego przedłożony wraz z dodatkowym opisem (koncepcją) realizacji zamówienia gwarantującą uzyskanie efektu końcowego, jakim jest uzyskanie takiej jakości oczyszczonych ścieków, która pozwoli na ich odprowadzenie do odbiornika zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, z uwzględnieniem wymagań zawartych w art. 5.2 dyrektywy 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych.

Odwołujący nie zgadza się z argumentacją zamawiającego.

W informacji o wyborze oferty najkorzystniejszej zamawiający nie wskazał pełnego uzasadnienia faktycznego czynności odrzucenia oferty odwołującego z powodu zaoferowania rozwiązań nierównoważnych względem opisanych w PFU, a w konsekwencji dopuścił się naruszenia art. 92 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo zamówień publicznych. Zamawiający przywołał pięć odmiennych rozwiązań zastosowanych przez odwołującego porównując je w układzie jednostkowym do rozwiązań istniejących w specyfikacji istotnych warunków zamówienia konkludując, że układ technologiczny obiektów nie odpowiada układowi podanemu w Programie Funkcjonalno-Użytkowym. W uzasadnieniu nie tylko brakuje wskazania, dlaczego zaproponowana technologia nie spełnia wymagania równoważności, ale również oceny złożonych wyjaśnień, jak też przywołania stanowiska biegłych, którzy oceniali złożoną ofertę wraz ze złożonymi wyjaśnieniami.

Zaoferowana technologia AquaPrim jest równoważna do technologii oczyszczania ścieków w systemie sekwencyjnych reaktorów biologicznych BSK BIOGEST z autotermiczną termofitową stabilizacją osadów ściekowych FUCHS Enprotec GmbH przedstawionej w PFU,

a tym samym pozostaje w zgodzie z wymaganiami zamawiającego. Oferta równoważna to taka, która przedstawia przedmiot zamówienia o właściwościach funkcjonalnych i jakościowych takich samych lub zbliżonych do tych, które zostały zamieszczone w specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Zwrot „lub równoważne” oznacza możliwość uzyskania efektu założonego przez zamawiającego za pomocą innych rozwiązań technicznych poprzez dopuszczenie ofert opartych na równoważnych ustaleniach. Zatem pojęcie równoważności produktów/rozwiązań nie oznacza tożsamości produktów/rozwiązań, ponieważ przeczyłoby to istocie oferowania rozwiązań równoważnych i czyniłoby możliwość oferowania produktów równoważnych pozorną i w praktyce niemożliwą do spełnienia. Wyrażenie zgody na rozwiązania równoważne w przypadku zamówień realizowanych w formule „zaprojektuj i wybuduj” ma ten jeszcze skutek, iż to na wykonawcy spoczywa ciężar takiego doboru technologii i właściwych dla niej urządzeń, by możliwym było uzyskanie efektu zamierzonego przez zamawiającego. Tym samym decyzje dotyczące technologii często pociągają za sobą konieczne zmiany w zakresie urządzeń lub sposobu ich pracy. Zależność ta została uchwycona przez zamawiającego, który wskazał, iż dopuszczone jest zastosowanie urządzeń/zespołów urządzeń/kompletnych instalacji/materiałów równoważnych w takim zakresie i w taki sposób, aby łącznie zastosowane urządzenia/materiały miały parametry techniczne nie gorsze od podanych w PFU. Z powyższego wynika, iż zamawiający zainteresowany był rozwiązaniem kompleksowym, którego poszczególne elementy przełożą się na finalny efekt. Zamawiający odstąpił od ustalonych przez siebie zasad oceny równoważności i badając ofertę złożoną przez odwołującego zamiast rozpatrzeć łącznie zastosowane urządzenia jako funkcjonalną całość, skoncentrował się na porównywaniu pojedynczych elementów proponowanego rozwiązania technicznego. Zamawiający postawił zarzut zmiany urządzeń służących zagęszczeniu osadu na inne wykorzystujące dodatkowe produkty (polielektrolity) oraz zużywające więcej energii. Zamawiający nigdzie w PFU nie zakazał stosowania polielektrolitów, a wręcz przeciwnie, PFU opisuje stosowanie polielektrolitów np. do odwadniania osadów po procesie stabilizacji osadów. W tym świetle należy zauważyć, że zastosowanie polimeru do zagęszczania osadu nadmiernego nie może samo w sobie stanowić przesłanki do przyjęcia stanowiska o niezgodności takiego rozwiązania z PFU. Zaproponowane przez wykonawcę zagęszczacze bębnowe zostały zastosowane na innych obiektach i są urządzeniami skutecznymi i efektywnymi. Używany do zagęszczania polimer nie ma negatywnego wpływu na przebieg procesu gospodarki osadowej ATSO, co potwierdzają załączone do oferty dokumenty. Zastosowane rozwiązanie technologiczne gwarantuje osiągnięcie zakładanych parametrów ścieków oczyszczonych, pełną higienizację osadów oraz redukcję masy organicznej osadów w komorach ATSO.

Zagęszczanie osadu nadmiernego za pomocą wirówki bez dodawania polimerów (czyli rozwiązanie opisane w PFU) powoduje, że w odcieku znajduje się duża ilość zawiesiny powodującej występowanie wysokich ładunków zanieczyszczeń wracających do obiegu oczyszczalni.

Odnosnie odwadniania osadów po ATSO – do odwadniania osadu ustabilizowanego wskazane jest użycie wirówki dekantacyjnej. Jest to urządzenie w stosunku do prasy ślimakowej nowocześniejsze, sprawniejsze, o większej wydajności, prostsze w obsłudze, pewniejsze w działaniu. Cechują je niskie koszty eksploatacji, a proces odwadniania osadu jest całkowicie zamknięty, stworzone są zatem korzystne i higieniczne warunki pracy dla personelu. Podczas pracy wirówka nie zużywa wody, która potrzebna jest jedynie po zakończeniu cyklu. Zaproponowany układ technologiczny wykorzystuje do zagęszczania osadu nadmiernego zagęszczacz bębnowy (rozwiązanie równoważne w stosunku do ujętej w PFU wirówki), a do odwadniania osadów wirówkę (rozwiązanie równoważne w stosunku do wskazanej w PFU prasy ślimakowej). Zastosowane w oferowanym rozwiązaniu urządzenia równoważne do zagęszczania i odwadniania osadu razem nie zużywają więcej energii, niż urządzenia zaproponowane w specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

Zarzut zwiększenia kosztów eksploatacyjnych należy uznać za całkowicie niezasadny.

W wyjaśnieniach składanych zamawiającemu odwołujący wskazywał, iż w proponowanym rozwiązaniu zbiornik retencyjny ścieków podczyszczonych zastąpił ujętą w PFU komorę rozdziału ścieków. Zadaniem komory rozdziału jest rozdzielanie ścieków. Rozwiązanie wykonawcy spełnia to zadanie – zbiornik retencyjny ścieków podczyszczonych rozdziela ścieki oraz uśrednia skład ścieków. Ideą zastosowania zbiornika retencyjnego jest okresowe gromadzenie, wyrównywanie nierównomiernego dopływu i uśrednianie ładunków zawartych w ściekach dopływających do oczyszczalni przed wprowadzeniem do reaktorów pracujących cyklicznie (rozwiązanie równoważne w stosunku do rozwiązania opisanego w PFU). Fakt ten ma również pozytywne znaczenie dla stabilności procesu oczyszczania, gdyż nierównomierny dopływ ścieków, zarówno w sensie ilościowym, jak i składu, wpływa niekorzystnie na pracę oczyszczalni przy ciągłym napełnianiu reaktora. Przy cyklicznej pracy reaktora można dokładnie określić ilość cykli i czas ich trwania, który może być zaprogramowany lub regulowany automatycznie w zależności od rzeczywistego dopływu ścieków. Taki cykl pracy oczyszczalni wpływa na racjonalne zastosowanie czasu pracy poszczególnych urządzeń i na mniejsze zużycie energii elektrycznej.

Co do braku dezodoryzacji zbiornika retencyjnego – w zbiorniku tym przetrzymywane są przez krótki okres ścieki podczyszczone mechanicznie, ponadto zbiornik jest całkowicie przykryty płytą żelbetową, a więc nie może być mowy o źródle odorów.

Zastosowanie zbiornika ścieków dowożonych stanowi rozwiązanie równoważne wobec przewidzianego w PFU kolektora kanalizacyjnego. Zastosowanie zbiornika minimalizuje

zużycie energii i ogranicza się tylko w ramach ogrodzenia oczyszczalni, jest więc rozwiązaniem korzystniejszym ekonomicznie i energetycznie. Zbiornik retencyjny jest dodatkowym elementem, który poprawia komfort pracy na oczyszczalni oraz efektywność oczyszczania. Zastosowanie zbiornika na ścieki dowożone ma korzystny wpływ na przebieg procesu oczyszczania ścieków z uwagi na możliwość stopniowego podawania ścieków o wysokich ładunkach do reaktorów a jednocześnie uśrednianie tych ścieków w retencji przed podaniem ich do procesu oczyszczania ścieków.

Odnosnie zastosowania kraty czyszczonej ręcznie – zamawiający w PFU nie zdefiniował pojęcia „rozwiązania nowoczesnego” ani nie postawił wymagania, że tylko takie rozwiązania są akceptowalne, zatem powyższa okoliczność nie może stanowić podstawy dla odrzucenia rozwiązania odwołującego. Zastosowanie kraty ręcznej rzadkiej za punktem zlewnym stanowi dodatkowe zabezpieczenie dla eksploatatora i osłania pompy i ciąg technologiczny przed dostaniem się grubych zanieczyszczeń (drewno, plastik, szmaty, kamienie, szkło) przywiezionych ze ściekami przez wozy asenizacyjne. Doświadczenie wskazuje, że ścieki dowożone okresowo zawierają w sobie grube zanieczyszczenia, które mogą doprowadzić do zablokowania lub uszkodzenia urządzeń pracujących na oczyszczalni ścieków. Krata rzadka stanowi więc dodatkową zaletę rozwiązania technologicznego. Przewidzenie takiej kraty nie pozostaje w sprzeczności z jakimkolwiek postanowieniem PFU. Odwołujący wskazał również na zastosowanie szczelnych pojemników ograniczających rozprzestrzenianie się nieprzyjemnego zapachu. Możliwe jest w każdym momencie zrezygnowanie z kraty, jeżeli okazałoby się, iż nie jest ona przydatna w układzie technologicznym. Co do dodatkowych kosztów związanych z ręcznym czyszczeniem oraz zagospodarowywaniem odpadu, to czyszczenie tłoczni z zanieczyszczeń grubych, które się do niej dostaną, też generuje koszty, często również naprawy urządzeń.

Zamawiający w specyfikacji istotnych warunków zamówienia określił, iż w celu potwierdzenia, że oferowane przez wykonawcę urządzenia technologiczne lub materiały wskazane w „Wykazie kluczowych urządzeń technologicznych” nie są prototypowe i stosowane są w innych oczyszczalniach ścieków, wykonawca zobowiązany był załączyć do oferty co najmniej dwie referencje od użytkowników oferowanych urządzeń potwierdzające prawidłowe funkcjonowanie danego urządzenia. Załączone przez odwołującego referencje potwierdzają, że zainstalowane urządzenia pracują prawidłowo oraz że zastosowane rozwiązania technologiczne gwarantują osiągnięcie zakładanych parametrów ścieków oczyszczonych, pełną higienizację osadów oraz redukcję masy organicznej osadów w komorach ATSO. Zamawiający nie wykazał, aby zaproponowana przez odwołującego technologia nie pozwoliła na osiągnięcie wymaganych parametrów ścieków oczyszczonych.

Odwołujący potwierdził, iż przyjęta przez niego technologia zapewnia wystąpienie w komorze ATSO temperatury powyżej 55°C koniecznej dla prawidłowego zajścia procesów technologicznych.

Wobec powyższego za całkowicie nieuprawnione należy uznać przyjęcie przez zamawiającego stanowiska, iż oferowana technologia nie gwarantuje uzyskania zakładanego efektu technologicznego. Zaoferowane rozwiązanie nie pozostaje w sprzeczności z wymaganiami PFU, w tym w szczególności w zakresie oferowanych rozwiązań równoważnych. Wbrew twierdzeniom zamawiającego wykazanie równoważności nie polega na dowodzeniu, że zaoferowany produkt jest lepszy, czy że nie jest gorszy niż wymagany, ale że umożliwia uzyskanie efektu założonego przez zamawiającego za pomocą innych rozwiązań technicznych. Analiza zamawiającego polegała na porównaniu m.in. ilości zastosowanych urządzeń, rodzaju zastosowanych urządzeń i założeń ich pracy czy oceny nowoczesności rozwiązań. Zamawiający nie porównywał równoważności technologii pod kątem ich przydatności do zastosowania, a dokonał porównania pojedynczych, wybiórczych fragmentów procesu technologicznego. Tym samym analiza nie odnosiła się do równoważności, a do tożsamości tych technologii. Zastosowana przez odwołującego technologia i dobór pracujących urządzeń umożliwią uzyskanie efektu założonego przez zamawiającego, pomimo iż nie wykorzystują identycznych rozwiązań technicznych jak opisane w PFU.

Zamawiający w specyfikacji istotnych warunków zamówienia nie wskazał, jakie rozwiązania uznane zostaną za równoważne, nie podał cech technologii, którą uzna za równoważną lub która za równoważną nie zostanie uznana, nie określił dopuszczalnego maksymalnego zużycia energii przez całą instalację. Dlatego na obecnym etapie nie można stawiać szeregu dodatkowych wymogów, których spełnienia oczekuje się od oferowanego przez wykonawcę rozwiązania, pod rygorem odrzucenia oferty. W treści złożonej oferty oraz w późniejszych wyjaśnieniach odwołujący wyjaśnił i udowodnił jednoznacznie, iż oferta, biorąc pod uwagę kryteria równoważności opisane przez zamawiającego, zawiera materiały/urządzenia równoważne w stosunku do wymogów określonych w PFU.

Druga ze wskazanych podstaw odrzucenia oferty, tj. niepotwierdzenie prawidłowej co najmniej 3-letniej eksploatacji rękawa również nie może się ostać. Zaoferowany zamawiającemu produkt jest kontynuacją linii Insituform, dla której przedstawiono referencje wskazujące na prawidłową eksploatację produktu w zakreślonym czasie. Zarówno materiał wykorzystany do jego produkcji, jak i technologia produkcji pochodzi od tego samego podmiotu. Parametry techniczne wyrobu potwierdzone w badaniach są wyższe niż poprzednika. Zatem potwierdzenie prawidłowej eksploatacji należy odnosić do tych właśnie elementów, nie zaś do nazwy handlowej produktu, bowiem to one świadczą

o charakterystyce i przydatności wyrobu. Przyjęcie za właściwe stanowiska zamawiającego doprowadziłoby do sytuacji, w której to nazwa wyrobu przesądzałaby o zgodności produktu, nie zaś właściwe mu cechy konstrukcyjno-materiałowe. Z tych też względów zarzut niezgodności należy uznać za chybiony,

W odpowiedzi na odwołanie zamawiający podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko.

Przystąpienie po stronie zamawiającego zgłosili wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia Przedsiębiorstwo Inżynieryjne PRESS S.A. i K..... B..... prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Obsługi Inwestycji K..... B..... popierając stanowisko zamawiającego.

W oparciu o stan faktyczny ustalony na podstawie dokumentacji postępowania oraz złożonych oświadczeń Izba ustaliła i zważyła, co następuje: odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Izba stwierdziła, że nie zachodzi żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania opisanych w art. 189 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, a odwołujący ma interes we wniesieniu odwołania.

Izba ustaliła też, że stan faktyczny postępowania nie jest sporny między stronami.

Zamawiający odrzucił ofertę jako niezgodną ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia.

Izba podziela stanowisko zamawiającego, że oferta odwołującego jest ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia niezgodna.

Szczegółowy zakres przedmiotu zamówienia został przedstawiony w programie funkcjonalno-użytkowym stanowiącym część III specyfikacji.

Nie jest sporne między stronami i nie budzi wątpliwości, że odwołujący zaoferował inne rozwiązania techniczne (inne rodzaje urządzeń) niż przedstawione w programie funkcjonalno-użytkowym – zostało to jasno wskazane w powyżej przytoczonych stanowiskach stron. Zatem Izba uznała to za ustalone i udowodnione.

Odwołujący powołał się jednak, że miał do tego prawo w ramach zezwolenia na zastosowanie urządzeń równoważnych. Zdaniem odwołującego, by spełnić wymogi równoważności, musiał on jedynie przewidzieć zastosowanie autotermicznej tlenowej stabilizacji osadu (ATSO) oraz sekwencyjnego biologicznego reaktora (SBR), co wynika z

odpowiedzi na pytania nr 1-3 z 20 maja 2014 r., w których zamawiający wskazywał właśnie na ATSO i SBR jako elementy niezmiennie.

Zdaniem Izby jednak taka konkluzja jest nieuprawniona.

Program funkcjonalno-użytkowy został zredagowany w ten sposób, że opisuje pewien stan rzeczy np. str. 23 „Linia ściekowa. Na teren oczyszczalni ścieki doprowadzane będą przewodem ciśnieniowym z tłoczni ścieków. Wymagana wydajność pomp w tłoczni winna uwzględniać szacowaną wartość Q_{hmax} ścieków surowych oraz dodatkowo ścieki technologiczne powstające w oczyszczalni. Proces oczyszczania ścieków powinien rozpoczynać się od wstępnego mechanicznego oczyszczania w urządzeniu składającym się z sita i piaskownika napowietrznego wyposażonego w kieszeń do usuwania tłuszczów (urządzenie zblokowane). Zatrzymane na sicie skratki będą odbierane i podawane przez podajnik ślimakowy do prasy, gdzie następuje płukanie i odwodnienie wydzielonego materiału. Oczyszczone na sicie ścieki kierowane są do piaskownika, gdzie na skutek spowolnienia ich prędkości przepływu wydzielany jest piasek. Nagromadzony w piaskowniku materiał odprowadzany jest transporterem ślimakowym i kierowany do kolejnego urządzenia – separatora piasku, umożliwiającego usunięcie z usuniętego piasku substancji organicznych. Tłuszcz odprowadzany jest do specjalnej rynny odpływowej.

Po mechanicznym oczyszczeniu, ścieki skierowane są grawitacyjnie do pracujących równolegle dwóch reaktorów biologicznych pracujących w technologii SBR. Rozdział ścieków pomiędzy zbiorniki oraz proces oczyszczania ścieków będzie w pełni zautomatyzowany. Sterowanie rozdziałem ścieków odbywa się układem zasuw z napędem elektromechanicznym, umieszczonych na rurociągach dopływowych do komór SBR. Przewiduje się zastosowanie technologii oczyszczania ścieków metodą niskoobciążonego osadu czynnego. Proces ten zachodzi w pojedynczym zbiorniku określonym mianem sekwencyjnego biologicznego reaktora (SBR). Jest to odmiana komory z osadem czynnym, charakteryzująca się tym, że w miejsce reaktora o ciągłym przepływie ścieków i stałym napełnieniu występuje reaktor działający w sposób cykliczny, częściowo opróżniany napełniany...” itd.

Str. 25 „Linia osadowa. W procesie oczyszczania ścieków produkowany będzie wyłącznie osad nadmierny biologiczny. Bezpośrednio po procesie technologicznym, jest to skoncentrowana masa organiczna mogąca stanowić zagrożenie dla środowiska, dlatego też wymagana jest jego przeróbka zapewniająca stabilizację materii organicznej (mineralizację) oraz higienizację (usunięcie organizmów chorobotwórczych). W tym celu osad będzie poddawany procesom tlenowej stabilizacji, która przebiega w warunkach termofilowych (temperatura procesu w zakresie 40-55 st. C). Dzięki temu przerabiany osad podlega również procesowi pasteryzacji. Do stabilizacji osadu wykorzystana zostanie technologia

ATSO (Autotermiczna Tlenowa Stabilizacja Osadu), prowadzona w wydzielonym układzie technologicznym. Osad nadmierny powstający w procesach biologicznego oczyszczania ścieków będzie częściowo stabilizowany tlenowo w komorze roboczej reaktora SBR. Średnio dwa razy na dobę osad ten będzie odprowadzany układem rurociągów tłocznych do zbiornika osadu nadmiernego. W zbiorniku nastąpi samoistne, grawitacyjne zagęszczenie osadu. Przewiduje się zagęszczenie osadu do zawartości 2% suchej masy. Spust wód nadosadowych odbywać się będzie przelewem teleskopowym. Wody nadosadowe, łącznie z innymi ściekami technologicznymi, odprowadzane będą grawitacyjnie do tłoczni, skąd, po zmieszaniu ze ściekami surowymi, zawracane będą na początek ciągu technologicznego oczyszczania. Zagęszczony grawitacyjnie osad nadmierny (2% s.m.) w pierwszej fazie przeróbki poddany zostanie zagęszczeniu mechanicznemu (do 5% suchej masy) na wirówce dekantacyjnej. W takiej formie skierowany zostanie do procesu autotermicznej termofilowej stabilizacji tlenowej (ATSO). W technologii ATSO zmniejszenie zawartości substancji organicznej przeprowadzane jest (...) Proces stabilizacji przebiegać będzie w układzie dwóch szeregowo pracujących, izolowanych termicznie komór, co pozwala na równoczesną pasteryzację i higienizację osadu. Osad z pierwszej komory jest porcjowo przesyłany do komory drugiej, po usunięciu porcji ustabilizowanego osadu. Osad po dwustopniowej autotermicznej termofilowej stabilizacji tlenowej będzie stabilny i w pełni zhigienizowany, jeśli temperatura w drugiej komorze przekroczy 54 st. C i całkowity czas przetrzymywania będzie równy 6 dni. Ustabilizowany tlenowo osad, po schłodzeniu, poddany zostanie odwodnieniu końcowemu na prasie ślimakowej. Przewidywana zawartość suchej masy w osadzie to 20%. W czasie procesu odwadniania osad przenoszony będzie transporterem śrubowym na przyczepę ciągnikową, a następnie przewożony do magazynu osadu odwodnionego, lub wywożony bezpośrednio do zagospodarowania. Zamawiający przewiduje rolnicze lub przyrodnicze zagospodarowanie osadów. Schemat technologiczny oczyszczalni oraz schemat technologii autotermicznej tlenowej stabilizacji osadu przedstawiono na rysunkach zamieszczonych w części informacyjnej PFU." itd., itd.

Zatem autor programu funkcjonalno-użytkowego przewidział krok po kroku pewien proces technologiczny, który ma zachodzić w oczyszczalni i przyporządkował mu dany rodzaj urządzeń. Zgoda na zastosowanie urządzeń równoważnych wynikająca z dyspozycji art. 29 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych nie odnosi się do zmiany przewidzianych urządzeń na zupełnie inne urządzenia, a tym samym na zmianę koncepcji działania oczyszczalni, nawet jeśli w ten sposób zostanie osiągnięty ten sam lub lepszy efekt ekologiczny czy ekonomiczny.

Zgodnie z art. 29 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych przedmiotu zamówienia nie można opisywać przez wskazanie znaków towarowych, patentów lub pochodzenia, chyba że

jest to uzasadnione specyfiką przedmiotu zamówienia i zamawiający nie może opisać przedmiotu zamówienia za pomocą dostatecznie dokładnych określeń, a wskazaniu takiemu towarzyszą wyrazy „lub równoważny”. Zatem używając nazwy jakiegoś urządzenia – ale w znaczeniu nazwy towarowej, nazwy producenta – zamawiający nie może ograniczać dostawy danego urządzenia X wyłącznie do wskazanego urządzenia firmy A, lecz musi dopuścić także równoważne urządzenia firm B, C i D – ale urządzenia X, a nie urządzenia Y czy Z. Zatem jeśli zamawiający pisze „prasa ślimakowa”, która jest nazwą rodzaju urządzenia, a nie nazwą producenta, podając nazwę producenta A, to równoważna jest prasa ślimakowa producenta B lub C, a nie zupełnie inne urządzenie, np. wirówka dekantacyjna. I ani art. 29 ust. 3, ani art. 30 ust. 4 ustawy Prawo zamówień publicznych nie uprawniają do odmiennych wniosków.

Zresztą art. 30 ust. 4 ustawy Prawo zamówień publicznych, a co za tym idzie i ust. 5, odnosi się do przepisów ust. 1-3 art. 30 dotyczących stosowania przy opisie przedmiotu zamówienia norm (EN, PN), aprobat technicznych, specyfikacji technicznych i technicznych systemów odniesienia ustanowionych przez organy normalizacyjne, a zatem do kwestii zupełnie nie poruszanych w niniejszym sporze.

Zgodnie z przywoływanym przez strony punktem 4.3 specyfikacji istotnych warunków zamówienia w przypadku, gdy w specyfikacji istotnych warunków zamówienia lub PFU przedmiot zamówienia jest opisany ze wskazaniem znaków towarowych, patentów lub pochodzenia (producenta), to przyjmuje się, że wskazaniom towarzyszą wyrazy „lub równoważne”. Zamawiający dopuszcza zastosowanie materiałów/urządzeń równoważnych w takim zakresie i w taki sposób, aby łącznie zastosowane materiały/urządzenia miały parametry techniczne nie gorsze od podanych w PFU, przy czym przyjmuje się, że wszelkie materiały i urządzenia określone w PFU pochodzące od konkretnych producentów lub ze wskazaną marką lub patentem, określają minimalne parametry techniczne, jakościowe i użytkowe, jakim muszą odpowiadać materiały/urządzenia oferowane, aby spełnić wymagania stawiane przez zamawiającego. Ciężar udowodnienia, że materiał lub urządzenie jest równoważne w stosunku do wymogu określonego przez zamawiającego spoczywa na składającym ofertę (zamawiający zawarł informację, jakie dokumenty ma załączyć wykonawca w tym celu).

Zatem w punkcie 4.3 specyfikacji istotnych warunków zamówienia zamawiający odniósł się do art. 29 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, a więc zastosowanie mają powyższe wskazania dotyczące art. 29 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Zatem ani w art. 29 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, ani w punkcie 4.3 specyfikacji istotnych warunków zamówienia zupełnie nie chodzi o to, by wykonawca

poprzez zastosowanie innych urządzeń („równoważnych”) stworzył „równoważną” koncepcję technologiczną przebudowy oczyszczalni. Inaczej każdy z wykonawców – biorąc program funkcjonalno-użytkowy jedynie za niewiążący punkt wyjściowy – mógłby stworzyć własną taką koncepcję, mniej lub bardziej z tym programem rozbieżną. A jest to niedopuszczalne.

Jeśli chodzi o zawiadomienie o odrzuceniu oferty, to zdaniem Izby zawiera ono istotne informacje o podstawach odrzucenia oferty odwołującego: „zastosowano urządzenia, co do równoważności których ma wątpliwości oraz zmieniono cały układ technologiczny poprzez wprowadzenie elementów nie przewidzianych w PFU (zbiornik ścieków dowożonych, krata ręczna, zbiornik retencyjny ścieków podczyszczonych mechanicznie)”, „Wykonawca tłumaczy zmianę poszczególnych urządzeń zmianą całej instalacji. Niemniej zmiany dotyczą nie tylko zmiany rodzaju urządzenia, ale również zmiany sposobu i efektu jego pracy np. zaproponowanie do mechanicznego zagęszczania osadów zagęszczacza, wymagającego stosowania polielektrolitów.” W zasadzie trudno jedynie powiedzieć, dlaczego zamawiający badając ofertę odwołującego w ogóle zastanawiał się nad równoważnością owych urządzeń i nad tym, czy są one lepsze czy gorsze, gdy są one po prostu inne i niezgodne z koncepcją programu funkcjonalno-użytkowego, a więc oferta jest niezgodna ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia już z punktu widzenia prawnego, a nie tylko inżynierskiego.

Co do wskazanych przez odwołującego odpowiedzi na pytania nr 1-3 z 20 maja 2014 r. Pytania te brzmiały:

„1. Zgodnie z zapisami SIWZ, Zamawiający jednoznacznie określa jeden układ technologiczny gospodarki osadowej ATSO z dokładnym opisem urządzeń technologicznych i materiałów. Wg nas zapisy te stanowią w znaczny sposób ograniczenie konkurencyjności. Czy Zamawiający dopuszcza zaprojektowanie i wykonanie gospodarki osadowej w równoważnej technologii wraz z przystosowanymi do tego procesu urządzeniami, gwarantującymi osiągnięcie zakładanego efektu stabilizacji osadów?

2. Zgodnie z zapisami SIWZ, Zamawiający wskazuje technologię SBR wraz z wyszczególnionymi do tego procesu urządzeniami jednoznacznie ograniczając zasady konkurencyjności. Czy dopuszcza się zastosowanie innych urządzeń i materiałów np. system napowietrzania drobnopęcherzykowy, mieszadła zatapiałne itp. gwarantujących osiągnięcie zakładanego efektu ekologicznego?

3. Zgodnie z zapisami w zał. 10 opisanie dokładnych parametrów określa jeden typ urządzeń do opisanego przez Zamawiającego układu technologicznego tym samym wskazuje na jednego Producenta tych urządzeń. Czy Zamawiający dopuszcza zastosowanie urządzeń równoważnych, spełniających parametry techniczne przedstawione w zał.10?”

Odpowiedź: „Zamawiający opisał przedmiot zamówienia w zakresie odnoszącym się do budowy oczyszczalni ścieków zgodnie z wymaganiami określonymi przepisami (...) ustawy Prawo zamówień publicznych. W odniesieniu do obowiązku dopuszczenia materiałów i urządzeń innych, niż wskazane w opisie przedmiotu zamówienia, Zamawiający zawarł stosowne postanowienia w specyfikacji istotnych warunków zamówienia w Rozdziale 4 „Opis przedmiotu zamówienia” pkt. 4.3. „Zastosowanie urządzeń równoważnych”, czyniąc tym zadość wymogom, jakie obowiązują przy udzielaniu zamówień publicznych. Określenie niektórych szczegółowych wymagań oraz wskazanie rodzajów (typów) urządzeń jednoznacznie wskazuje na wymóg zastosowania przez wykonawców ubiegających się o uzyskanie zamówienia technologii ATSO oraz typów reaktorów SBR (sekwencyjnych reaktorów biologicznych). Użycie w materiałach przetargowych powyższych nazw (Załącznik Nr 10 do SIWZ „Wykaz kluczowych urządzeń technologicznych i materiałów”) nie narusza dyspozycji ujętej przepisem art. 29 ustawy. Zwłaszcza istotny w tym kontekście jest przepis art. 29 ust. 3, który – co do zasady – zakazuje wskazywania w opisie przedmiotu zamówienia znaków towarowych, patentów lub pochodzenia. Wskazania „reaktory typu SBR” (poz. 2 zadania „Budowa miejskiej oczyszczalni ścieków”), „zbiorniki ATSO” (poz. 4 tego zadania) nie stanowią naruszenia tego przepisu posługując się akronimami nazw technologii lub typu urządzenia.

Zgodnie z uprawnieniem wynikającym z przepisu art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo zamówień publicznych Zamawiający ukształtował także warunki dotyczące potwierdzenia, że oferowane roboty budowlane spełniać będą wymagania przez niego określone oraz wskazał, jakie dokumenty wykonawca jest zobowiązany złożyć. Powyższe zostało, zgodnie z przywołanym przepisem zawarte w pkt 10.5 SIWZ oraz w ogłoszeniu o zamówieniu. Należy szczególnie podkreślić zapisy wskazujące, co jest zupełnie oczywiste, że w każdym przypadku, gdy wykonawca chce zaoferować materiały lub urządzenia inne niż wskazane przez Zamawiającego, zobowiązany jest wykazać (udowodnić) ich równoważność, zwłaszcza w zakresie uzyskiwanego efektu, energochłonności, właściwego zabezpieczenia przeciwkorozyjnego itp. Powyższe zapisy nie stanowią jednak przyzwolenia na oferowanie innej technologii oczyszczania ścieków.

Należy również zwrócić uwagę na fakt, że Zamawiający stara się o dofinansowanie z POiŚ na realizację niniejszej inwestycji. Wybór technologii poprzedzony był wieloma różnymi analizami. W obiegu prawnym funkcjonują dokumenty opisujące wybrane technologie np. decyzja środowiskowa, studium wykonalności inwestycji itp. (...) Podsumowując: Zamawiający dopuszcza urządzenia równoważne zgodnie z zapisami SIWZ Rozdział 4 pkt. 4.3.”

Z powyższej odpowiedzi, zdaniem Izby, w żaden sposób nie wynika jakiegokolwiek zezwolenie zamawiającego na zmianę przewidzianych w programie funkcjonalno-użytkowym rodzajów

urządzeń. Wynika z nich, że zamawiający może i oględnie, ale konsekwentnie stał na stanowisku, że nie zgadza się na zmianę założeń PFU (podobnie zresztą w pytaniu dotyczącym braku zbiornika retencyjnego). Owszem, zamawiający wprost zakazał zmiany ATSO i SBR, a nie zakazał zmiany innych, ale ze względu na to, że pytania dotyczyły wyłącznie ATSO i SBR. Zgodnie z taką metodyką rozumowania można wręcz stwierdzić – sprowadzając sprawę ad absurdum – że specyfikacja istotnych warunków zamówienia nie zakazuje również postawienia elektrowni w sąsiedniej gminie, więc i złożenia takiej oferty zamawiający nie zakazał.

Wracając jednak do wyjaśnień zamawiającego – jak wskazał w odpowiedzi: „w każdym przypadku, gdy wykonawca chce zaoferować materiały lub urządzenia inne niż wskazane przez Zamawiającego, zobowiązany jest wykazać (udowodnić) ich równoważność, zwłaszcza w zakresie uzyskiwanego efektu, energochłonności, właściwego zabezpieczenia przeciwkorozyjnego itp. Powyższe zapisy nie stanowią jednak przyzwolenia na oferowanie innej technologii oczyszczania ścieków.” I nie odnosząc już tego wyłącznie do ATSO, którego dotyczy zapytanie – ów brak przyzwolenia na oferowanie innej technologii dotyczy całej linii technologicznej.

Co do zarzutu dotyczącego rękawa – zgodnie z punktem 10.5 specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz komentarzem w załączniku nr 10 wszystkie zastosowane urządzenia technologiczne, zespoły urządzeń, kompletne instalacje lub materiały nie mogą być prototypowe, muszą być dotychczas stosowane w innych oczyszczalniach/stacjach uzdatniania wody/ sieciach kanalizacyjnych, posiadać odpowiednie atesty krajowe i/lub oznakowanie CE wraz z deklaracją potwierdzającą właściwości użytkowe i gwarancje producentów oraz zapewniony serwis gwarantujący podjęcie działań w ciągu 24 godzin od zgłoszenia awarii. W tym celu wykonawca winien załączyć do oferty co najmniej dwie referencje lub inne dokumenty równoważne (dla każdego urządzenia, zespołu urządzeń, kompletnej instalacji lub materiału wskazanego w załączniku nr 10) od użytkowników oferowanych urządzeń, zespołu urządzeń, kompletnych instalacji lub materiału, potwierdzające prawidłowe funkcjonowanie danego urządzenia, zespołu urządzeń, kompletnej instalacji lub materiału, w tym jedne referencje lub inny dokument równoważny powinny potwierdzać co najmniej 3-letni okres eksploatacji danego urządzenia, zespołu urządzeń, kompletnej instalacji lub materiału (licząc wstecz od daty zamieszczenia ogłoszenia o zamówieniu w Biuletynie Zamówień Publicznych). Przez „dokumenty równoważne” należy rozumieć dokumenty, w których użytkownicy oferowanych urządzeń/zespołu urządzeń/kompletnych instalacji/materiału potwierdzają prawidłowe funkcjonowanie danego urządzenia/ zespołu urządzeń/ kompletnej instalacji/materiału.

Odwołujący załączył do oferty dwie referencje – od Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Kaliszu oraz Zakładu Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Sochaczewie dotyczące rękawa Insituform wraz z oświadczeniem złożonym w imieniu Insituform Sp. z o.o. potwierdzającym, że rękaw Poliner (zaferowany przez odwołującego) posiada nie gorsze właściwości co rękaw Insituform i wszystkie składowe zastosowane do produkcji rękawa Poliner są sprawdzane i kontrolowane przez firmę Insituform Sp. z o.o. Podczas rozprawy odwołujący wyjaśnił, że rękaw firmy Poliner jest to identyczny produkt jak rękaw firmy Insituform, gdyż jest to jej własny wyrób wytwarzany przez firmę Poliner w oparciu o technologię tej firmy i te same materiały, komponenty i maszyny, dlatego oświadczenie Insituform pokazujące, że to ten sam materiał, jest wystarczające

Zdaniem Izby nie zmienia to jednak faktu, że, zgodnie z wymogami specyfikacji istotnych warunków zamówienia, wykonawca powinien dołączyć do oferty referencje dotyczące tego rękawa, który oferował, a oferował rękaw produkcji firmy Poliner. Z oświadczenia firmy Insituform Sp. z o.o. załączonego do oferty nie wynikają także okoliczności, na które wskazał odwołujący, tj. że jest to ten sam produkt. Ewentualnie zamawiający mógłby dopuścić takie referencje, tj. dla rękawa Insituform, ale pod warunkiem, że zostałyby wykazana tożsamość obu produktów, tj. że jest to dokładnie ten sam produkt, tylko produkowany i sprzedawany pod inną marką.

Jako że dokumenty wymagane w punkcie 10.5 specyfikacji istotnych warunków zamówienia są dokumentami, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2, podlegają one uzupełnieniu zgodnie z art. 26 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, więc możliwe byłoby ich uzupełnienie, gdyby oferta nie podlegała odrzuceniu.

W związku z powyższym Izba orzekła jak w sentencji oddalając odwołanie.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Prawo zamówień publicznych, stosownie do wyniku postępowania, zgodnie z § 1 ust. 2 pkt 1, § 3 i § 5 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238).

Przewodniczący: